

Sortida a la Seu del Districte de Sant Martí (Pl. Valenti Almirall)

Dissabte 4 d'octubre 2025

Una mica d'història:

El territori de Sant Martí era una zona de marenys i llacunes que es va anar urbanitzant amb el temps. Els romans la van usar per a l'agricultura, i es va construir una capella romànica dedicada a Sant Martí, donant nom al lloc: Sant Martí de Provençals (Sant Martí per la parròquia, Provençals per «de províncies», tal com els romans denominaven a les terres extramurs cultivables).

Al voltant d'aquesta capella, es va formar una vila que, al llarg dels segles, es va convertir en un municipi amb un centre administratiu en el nucli d'El Clot.

Sant Martí de Provençals va ser un municipi independent des de 1716 fins a 1897, any en què va ser annexionat a la ciutat de Barcelona.

Després de l'annexió de Barcelona en 1897, l'ajuntament de Sant Martí de Provençals va passar a convertir-se en una tinença d'alcaldia, no sent seu del districte fins a 1984, on va passar a administrar els barris del Camp de l'Arpa; Clot; el Parc i la Llacuna del Poblenou; Vila Olímpica; Poblenou; Diagonal Mar i Front Marítim; El Besòs i el Maresme; Provençals de Poblenou; Sant Martí de Provençals i La Verneda i la Pau.

En 1995 es van remodelar diverses dependències de la casa consistorial per a guanyar espai per a activitats, atenció al públic i altres necessitats.

L'edifici de l'actual seu:

La construcció del nou edifici es va fer en els terrenys cedits per la família Casas-Guarro en 1865 per l'arquitecte Antoni Rovira i Trías.

Posteriorment, Pere Falqués i Urpí (responsable també del projecte del Mercat del Clot, l'Escola d'Arts i Oficis "Juan Manuel Zafra" al carrer de Rogent 51 i el Centre Parroquial Sant Martí del Clot a la Plaça del Canonge Rodó) va fer afegits a l'edifici original.

L'edifici d'estil neoclàssic, conegut com a Ca la Vila va ser inaugurat el 1889 i construït en la seva major part amb les aportacions dels industrials de Sant Martí de Provençals.

Les façanes laterals i posterior són bastant senzilles, però la façana principal té un caràcter monumental on destaca, l'escut de l'antic municipi i dos elements ornamentals de forma circular que emmarquen motius al·legòrics en la indústria i l'agricultura.

L'edifici s'estructura al voltant d'un pati central i està dividida en dos cossos. La planta baixa presenta tres obertures amb arc de mig punt, la part superior està presidida per un balcó emmarcat per pilastres i columnes. La construcció està coronada per una torre de pissarra rectangular, amb una cúpula que acaba amb la torre del rellotge envoltada de balconada de ferro (inspirada en la Mola Antonelliana de Torí) que contrasta amb l'estil de la façana.